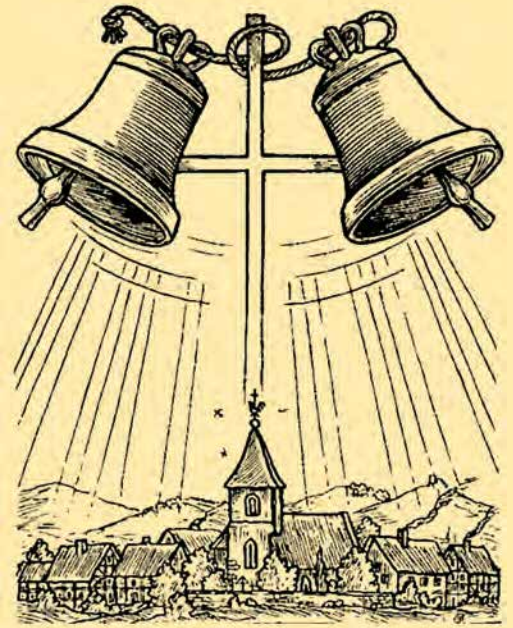

Rakkaat Akasia-työn ystävät

Entisajan saarnoissa ja hartauskirjoissa esiintyi sana, jonka nykyään kuulee harvoin: rukouskammio. Mikä se on? Rukouskammio on paikka, jossa ollaan kahden Jumalan kanssa. Se on paikka, jossa voi häiriintymättä keskittyä lukemaan Raamattua, rukoilemaan, kiittämään Jumalaa ja pyytämään hänen johdustaan.

Kuulin nuorena rukouskammioista, ja ajatus kiehtoi minua. Mutta mistä sellaisen löytäisi? Sitten oivalsin. Kotimme kellari-kerroksessa oli sauna, jossa kukaan ei häiritsisi minua. Vetäydin usein sinne ja vietin mieleenpainuvia hetkiä saunan hiljaisuudessa. Oli helppo keskittyä siihen, mitä varten kammiossa olin, Jumalan kohtaamiseen.

Kotiseurakuntani suntio teki kirkon tornista oman rukouskammionsa. Siihen aikaan kelloja soitettiin käsin. Kelloja soittaessaan hän usein rukoili, että soitto voisi olla jollekin kutsu Jumalan yhteyteen.

Eräänä kesäisenä sunnuntaina, kun suntio taas soitti kelloja, erään satamatyömiehen perhe oli parhaillaan katsastamassa kirkon läheisyyteen valmistuvaa omakotitaloaan. Pieni tytär kuuli kellojen soiton, veti äitiä kädestä ja pyysi: ”Äiti, mennään katsomaan.” Uteliaina ja vähän jännittyneinäkin perheenjäsenet uskaltautuivat kirkon ovesta sisään. Siitä tuli merkittävä käynti. Ennen vierailta tuntuneet uskon asiat alkoivat nyt kiinnostaa. Myöhemmin ne muuttuivat omakohtaisiksi. Isästä tuli seurakunnan miestenpiirin vakituinen jäsen, äidistä lämminhenkinen pyhäkoulunopettaja. Siunattu kirkontorni, suntion rukouskammio!

Rukous ei ole paikkaan sidottu, omassa sydämessäkkin meillä voi olla rukouskammio. Sillä on merkitystä, otammeko aikaa siellä viipymiseen. Monien mielestä aamun varhaiset hetket ovat siihen tarkoitukseen parhaita. Eräs työikäinen mies kertoi, että hän kirjoitti kalenteriinsa jokaisen päivän kohdalle: 7.00 – 7.30 rukous. Monta kertaa hän kuitenkin laiminlöi rukoushetkensä. Sitten hän muutti merkintää ja kirjoitti: 7.00 – 7.30 Jumala. Nyt puolituntisen laiminlyönti tuntui vaikeammalta.

Jumala ei tarvitse rukouskammiotamme, mutta meille siitä on apua.

Tähän havahtui myös seurakuntapappi, joka teki kotikäynnin vaikeasti sairaan seurakuntalaisen luo. Potilaan sängyn vieressä oli tuoli, ja pappi otaksui, että juuri ennen häntä joku oli käynyt potilasta katsomassa.

”Ei ole kukaan käynyt”, sairastunut puheli, ”tuo tuoli on vierelläni tiettyä tarkoitusta varten. Sängyssä maatessani minusta on tuntunut vaikealta rukoilla. En voi polvistua, en voi edes ummistaa silmiäni, sillä nukahdan helposti. Ajatukseni liitävät milloin minnekin eikä keskittymisestä tule yhtään mieltä.” Sairas piti pienen tauon, ja pappia tuoli alkoi kiinnostaa entistä enemmän.

”Eräs ystävä neuvoi minua laittamaan sänkyyni viereen tuolin. Kun rukoilen, voin ajatella, että siinä istuu Jeesus. Hän kuuntelee minua ja voin jutella hänelle kaikesta, mikä mieltäni painaa, mitä toivon, odotan tai pelkään. Jeesus on luvannut olla kanssamme joka hetki. Sen jälkeen kun tuo tuoli on ollut tuossa, rukoileminen on tuntunut minusta hyvältä.”

Kun oli kulunut viikko papin vierailusta, sairaan tytär tuli papin luo. Surun murtamana hän kertoi isänsä kuolleen. ”En aavistanut, että se tapahtuisi näin nopeasti. Vielä illalla kaikki oli hyvin. Aamulla isä oli kuollut ja makasi siinä asennossa, johon olin hänet sänkyyn petannut. Mutta isä oli pannut kätensä sängyn vieressä olevalle tuolille. En tiedä, miksi hän niin teki. Tiedätkö te?” Pappi nyökkäsi.

Sairaana rukoukskammiossa oli tapahtunut jotain, minkä psalminkirjoittaja kuvaa näin: ”Minä ajattelen sinua levätessäni, sinä olet mielessäni yön hetkinä: sinä olet tullut avukseni, ja minä saan riemuita siipiesi suojassa. Koko voimallani minä tarraudun sinuun, ja sinun oikea kätesi tukee minua” (Ps. 63:7-9).
RL

Suuntana syksy

Ennen kuin katsomme eteenpäin, tekee mieli katsoa taaksepäin. Te ystävät olette avokätisesti muistaneet työmme tarpeita kuluneena kesänä. **Suurkiitos** jokaisesta lahjasta, pienimmästäkin! Tukenne on lämmittänyt sydäntämme. Emmekä voi muuta kuin taas seistä hattu kourassa työntäytyisen syksyn kynnyksellä.

Radioraamattupiiri pyörii jälleen Radio Dein kanavalla. Voit kuunnella Riitta Lemmetyisen, Eero Junkkaalan ja Aino Viitosen mielenkiintoisia keskusteluja Matteuksen evankeliumista tiistaisin klo 18.30-19.00.

Tulevia tilaisuuksia:

- 29.8. **Turku**, Kansanlähetys: ”Turku-aktio” Henrikin kirkossa Peltolantie 2, raamattutunti klo 18, iltatilaisuus klo 19.15, RL
- 16.9. **Lahti**, Launeen srk., Liipolan seurakuntakeskus, ”Naisten iltapäivä” alk. klo 13, RL, MJ
- 23.9. **Keravan srk.**, Sielunhoitokurssi seurakunnan vapaaehtoisille seurakuntakeskuksessa klo 10-14, aiheena ”Hengellinen väkivalta”, MJ
- 27.9. **Salon srk.** ja Kansanlähetys: ”Usko arjessa” -ilta Salo-Uskelan seurakuntatalossa Kirkkokatu 6 klo 18.30, RL
- 4.10. **Raision srk.**, ”Ilta sinulle” seurakuntatalolla klo 18.00, RL
- 7.10. **AKASIA-SÄÄTIÖN KIITOSJUHLA** Suomen Raamattuopistolla **Kauniainsissa** alk. klo 14, Rolf ja Dorothea Hille Saksasta, Eero Junkkaala, RL, MJ, musiikkiohjelmaa ja kahvitarjoilu

Siunaavin terveisin

Akasia-säätiö, Kauppalantie 25 A 4, 02700 Kauniainen, puh. (09) 728 4790, RL: 050 300 1616, MJ: 050 354 3241
etunimi.sukunimi@akasia.fi, www.akasia.fi

Pankki: FI04 8000 1671 2576 33 (Danske Bank). Lahjoitusten viitenumero: 1009.

Kännykkäkolehti: Soittamalla numeroon **0600 91 898** tuet Akasia-säätiön työtä 10,26 eurolla (+pvm).

Rahankeräyslupa: Poliisihallitus RA/2016/609, myönnetty 13.10.2016 ajalle 25.2.2017-24.2.2018. Koko Suomi paitsi Ahvenanmaa.

Varojen käyttö: Akasia-säätiön opetus-, julistus- ja sielunhoitotyö vuonna 2017.